

* **βαλανοκέρας** ἐπίθ. βαλανοκέρας Κύπρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. βαλάνι καὶ κέρας.

Ὁ ἔχων κέρατα μικρὰ ὡς βαλάνους, ἐπὶ βοός.

βαλανόκουππα ἡ, Λεξ. Αἰν. βιλανόκουππα Στερελλ. (Ἀρτοτ.) βιλανόκ'ππα Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ.ά.

Ἐκ τῶν οὐσ. βαλάνι καὶ κούππα.

Βαλανίδι 1β, δ ἰδ. : Φρ. Νῆα βιλανόκ'ππα κρασί - νιρὸ κττ. (ἐλαχίστη ποσότης).

βάλανος ὁ, ἀμάρτ. βέλανος Σέριφ. βέλανας Τήν.

Τὸ ἀρχ. οὐσ. βάλανος.

Βαλανιδεῖα, δ ἰδ. Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Βέλανος καὶ τοπων. Μύκ. Σῦρ.

* **βαλανόσπορος** ὁ, βιλανόσπορους Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. βαλάνι καὶ σπόρος.

Βάλανος κατάλληλος διὰ φύτευσιν.

βαλανότοπος ὁ, Λεξ. Ἡπίτ.

Ἐκ τῶν οὐσ. βαλάνι καὶ τόπος.

Βαλανιδότοπος, δ ἰδ.

βαλαντικό τό, Πελοπν. (Καρδαμ. Μεσσ. Τριφυλ.)

Ἐκ τοῦ ρ. βαλαντῶνω καὶ τῆς καταλ. -ικό.

Στενοχωρία, λύπη ἢ πάθος τι. Ἡ λ. συνήθως ἐν ἀραις : Πόνος καὶ βαλαντικό νὰ σὲ πιάσῃ! Καρδαμ. Νὰ κάμῃ πάθος καὶ βαλαντικό! Μεσσ. Κάμινω καὶ βαλαντικό! Τριφυλ.

* **βαλάντοβο** τό, βαλάντουβου Μακεδ.

Τὸ γεωγραφικὸν ὄν. Βαλάντοβο.

Εἶδος σταφυλῆς ἐκ τοῦ ὁμωνύμου χωρίου.

βαλάντωμα τό, σύννηθ. βαλάδωμα πολλαχ. βαλάντουμα βόρ. ιδιῶμ. βαλάδουμα πολλαχ. βορ. ιδιῶμ.

Ἐκ τοῦ ρ. βαλαντῶνω.

1) Ἐξάντλησις σωματικῆς σύννηθ. 2) Στενοχωρία, λύπη σύννηθ. : Τοῦ βαλάντουμα πῶχ' ἔς τ'ν καρδιὰ δὲν τ'ν ἀφίψ' νὰ κάψ' τίπουτις Ἡπ. (Ζαγόρ.)

βαλαντῶνω σύννηθ. βαλαδῶνω πολλαχ. βαλαντῶνω βόρ. ιδιῶμ. βαλαδῶνω πολλαχ. βορ. ιδιῶμ. βαλαδῶνω Πελοπν. (Ἀνδρίτσ.) λαβαντῶνω Μακεδ. (Ἀβδέλλ.) Μέσ. βαλαντοῦμαι ΚΚρυστάλλ. Ἔργα 2,59 βανταλώνωμι Θεσσ.

Πιθανῶς ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. βαλάντιον. Ὁ ΦΚουκουλ. ἐν Λεξικογρ. Ἀρχ. 6 (1924) 317 ἐτυμολογεῖ ἐκ τοῦ *μαλατῶνω - *μαλαντῶνω, ὃ ἐκ τοῦ ἐπιθ. μαλατός < Ἰταλ. *malato* = ἀσθενής.

1) Στενοχωρῶ τινά, ἀποπνίγω, καταβάλλω πρὸ πάντων διὰ τῆς θερμότητος καὶ τοῦ κόπου πολλαχ. : Ἡ ζέστη μὲ βαλάντωσε πολλαχ. Οὐ καπνὸς βαλάντουσι τοῦ σπῖτ' (ἐνέπλησεν αὐτὸ καὶ ἀπέπνιξε τοὺς ἐν αὐτῷ) Σάμ. Καὶ ἀμτβ. ἀποκάμνω, ἀπαυδῶ ἔνεκα ὑπερβολικοῦ καύσωνος ἢ κόπου κττ. σύννηθ. : Βαλάντωσα ἀπὸ τὴν πολλὴ δουλειά. Βαλάντωσα ἀπὸ τῆς ζέστη - τὸν ἥλιο - τὸ λιμπύρι κττ. Βαλάντωσε ἀπὸ τὰ κλάματα τὸ παιδί σύννηθ. 2) Φλέγω, καίω πολλαχ. : Ποίημ.

Ν' ἀναδρασίουνε τῇ γῇ ποῦ βαλαντῶνει ὁ ἥλιος

ΑΚαμπάν. ἐν Ἀνθολ. Ἡ Ἀποστολίδ. 133. γ) Λιποθυμῶ Μακεδ. (Καταφύγ.) 2) Καταβάλλω τινά διὰ τῆς λύπης, στενοχωρῶ ψυχικῶς, θλίβω Εὐβ. Ἡπ. Μακεδ. Πελοπν. Στερελλ. κ.ά. : Μὲ βαλάντωσε μὲ τὴ φλυαρία του Εὐβ. Μὲ βαλάντωσε αὐτὸ τὸ παιδί Πελοπν. (Συκεῖα Κορινθ.) Μὲ βαλάντουσι μ' αὐτὰ ποῦ μοῦ 'πι Ἡπ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) Ἄσμ.

Τούρκα δέρονε τὴ σκλάβά της,

τὴν δέρονε καὶ μαλώνει | καὶ τὴ βαλαντῶνει

Ἡπ.

* Ὄρες μὲ κάνεις καὶ γελῶ κι ὄρες μὲ βαλαντῶνεις (Πανδῶρ. 15,538).

Λαβαντουμένη μου καρδιὰ κι πικραμμένα χεῖλη, βουλὲς μὲ κάνεις κι γιῶ, βουλὲς μὲ λαβαντῶνεις Μακεδ. (Ἀβδέλλ.) Καὶ ἀμτβ. θλίβομαι, στενοχωροῦμαι Εὐβ. Ἡπ. Μακεδ. Πελοπν. (Αἰγιάλ. Κορινθ.) Σίφν. κ.ά. : Βαλάντωσε ἀπὸ τὸν καημὸ τοῦ γιοῦ της Κορινθ. Ἡβαλάντωσε ἡ ψυχὴ μου Σίφν. Ἄσμ.

Μάννα, μὲ κόρη μὲ βαλάντωσε κ' εἶμαι βαλαντωμένος Αἰγιάλ.

Τ' ἔχεις, Ρήνα μ', κι κλαίς, | τ' ἔχεις κι βαλαντῶνεις; Μακεδ. (Δεσπότης.)

Τ' ἄκουσε Πόλι κ' ἔσκασε κι ὁ Γαλατᾶς ἐστάθη, τ' ἄκουσε τὸ ρηγόπουλλο, βαρεὰ ἐβαλαντῶθη

Ἡπ. 3) Καθιστῶ τινά ἐξαλλον, ζαλίζω, τρελλαίνω ἐξ ἔρωτος Ἡπ. Θεσσ. Μακεδ. Πελοπν. Στερελλ. κ.ά. — ΚΚρυστάλλ. Ἔργα 2,80 : Ἄσμ.

Κουμπάρα, μὲ βαλάντωσε, μ' ἔχεις βαλαντωμένο, ποῦ'χεις τὸν ἄσπρο τὸ λαιμό, ποῦ'χεις τὰ μαῦρα μάτια Πελοπν. (Ἀρχαδ.)

Ἡ ἀγάπη μὲ βαλάντωσε, μ' ἔχει βαλαντωμένο

Πελοπν. (Καλάβρυτ.)

Τὸ φαντάζομαι κ' ἐγὼ | τί λελούδι θὰ γενῶ, σὲ τί κάμπους θὰ φνιρώσω, | τί καρδιές θὰ βαλαντῶσω Πελοπν. (Λάστ.)

Τὰ κοριτσάκια τὰ μορφα | οὔλα τὰ βαλάντωσα αὐτόθ.

Καὶ βαλαντῶνει τοῖς καρδιές, τρελλαίνει τοὺς λεβέντες Πελοπν. (Τριφυλ.)

Σίντ' ἀνθίζ' καὶ λουλουδίζῃ, | παλληκάρια στραγγουλίζει κι ὅταν παίρνῃ καὶ φουντῶνῃ, | παλληκάρια βαλαντῶνει Ἡπ. — Ποίημ.

Καὶ δὲ μὲ σκιάζουν, ἄρχοντα, ὄρητες καὶ φοβέρες, ἐμένα ἀγάπη μοναχὰ βαρεὰ μὲ βαλαντῶνει

ΚΚρυστάλλ. ἔνθ' ἀν. Καὶ μέσ. πάσχω ἐκ παραφόρου ἔρωτος Ἡπ. Θεσσ. Μακεδ. κ.ά.

Μετοχ. 1) Θηλ., ἔγκυος Ἡπ. Θράκ. (Αἰν.) κ.ά. : Ἄσμ. Ξανθὴ κόρη κοιμήθηκι σὶ μιὰ μηλῆα 'πουκάτου κι τὴν αὐγὴ σηκώθηκι βαρεὰ βαλαντουμένη

Αἰν. 2) Κουρασμένος, ἐξηντλημένος σωματικῶς σύννηθ. : Ἡρθε βαλαντωμένος ἀπὸ τὸ δρόμο - τὸ ταξίδι κττ. Εἶμαι βαλαντωμένη ἀπ' τὸν ἥλιο - τὴ ζέστη - τὴν κούρασι κττ. σύννηθ. Ἄσμ.

Τ' ἄλογα κουρασθήκανε βαρεὰ βαλαντωμένα

καὶ μηδὲ μπρὸς πηγαίνουνε καὶ μηδὲ πίσω πάνε

ΙΠολέμ. Χειμῶνανθ. 163. 3) Καταθλιμμένος, στενοχωρημένος Ἡπ. Μακεδ. Στερελλ. κ.ά. : Ἄσμ.

Βαλαντουμένη μου καρδιὰ καὶ πικραμμένα χεῖλη Μακεδ.

Βλάχα, τί εἶσαι ντερδιασμένη | κι βαρεὰ βαλαντουμένη;

Στερελλ. 4) Ὁ ἔχων σωματικὴν ἀδιαθεσίαν, κακοδιάθετος Κύθν. : Εἶμαι σὰ βαλαδωμένος. 5) Ὁ κατειλημμένος ὑπὸ παραφόρου ἔρωτος, ἐρωτόπληκτος, ἐρωτομανής Ἡπ. Μακεδ. Πελοπν. Στερελλ. κ.ά. : Ἄσμ.

Κι αὐτὸ δὲν εἶναι μέθυσμα, δὲν εἶναι μεθυμένο, μούν' εἶν' ἀπάνω σὲ σεβδά, εἶναι βαλαντωμένο, μιὰ κόρη τὸ βαλάντωσε κ' εἶναι βαλαντωμένο

Ἡπ.

Ἀπ' ἔρωτα παλληκαριοῦ εἶμαι βαλαντωμένη

(Νουμᾶς 130,7). Συνών. ἐρωτοχιτυπημένος. 6) Ἐκ-

πληκτος, κατάπληκτος Μακεδ. (Βλάστ.)

βαλαόρα ἡ, Ἡπ. — ΣΓρανίτσ. ἐν Ἡμερολ. Σκόκου 25,389 βελαόρα Μποέμ Ἀγριοιολούλ. 49 — Λεξ. Μπριγκ. Βλαστ. 286 βιλαόρα Ἡπ. Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ Κουτσοβλ. *válaora* ἢ *vílaora* = πλαγιά διὰ βοσκὴν.

Γῆ χέρσος ἔχουσα συνήθως πετρώδη σύστασιν ἐξ ἀβεστολίθου καὶ χῶμα ἐρυθρωπὸν κατάλληλος διὰ βοσκὴν, καλλιεργουμένη δὲ γίνεται εὐφορος ἐνθ' ἄν. : *Αὐτεῖνον τοῦ χουράφ' εἶνι βιλαόρα* (εὐφορον) Στερελλ. (Αἰτωλ.) *Ἡ φακῇ εἶνι βρασιτιρή, γιὰτ' ἦταν σπαρμέν' οἱ βιλαόρα αὐτόθι.* || Ἄσμ. *Ἐκειὸς ἀστράφτει 'ς τοῖς λογγίς, πετάει 'ς τοῖς βαλαόρες* ΣΓρανίτς. ἐνθ' ἄν. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. *Βαλαόρα* Ἡπ. *Βελαόρα* Ἡπ. *Βιλαόρα* Ἡπ. Στερελλ. (Εὐρυταν. Λεπεν.) *Βαλαούρα* Ἡπ.

***βαλαορήσιος** ἐπίθ. *βιλαορήσιος* Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. *βαλαόρα* καὶ τῆς καταλ. -ήσιος.

Ὁ ἔχων ὁμοιότητα πρὸς τὴν *βαλαόραν*: *Χιλῶνα βαλαορήσιμα* (εἶδος μεγάλης χελώνης μὲ ἰδιαίτερα χαρακτηριστικὰ τοῦ ὀστράκου).

βαλαρίζω, ἰδ. **βωλαρίζω*.

βαλεριάνα ἡ, σύνθηθ. *βαργιέλανα* Πελοπν. (Βούρβουρ.) *βαλεριανή* Λεξ. Βλαστ. 477.

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *valeriana*.

Τὰ ἐξῆς φυτὰ τῆς τάξεως τῶν ναρδωδῶν (*valerianaceae*). 1) *Νάρδος* ἡ *Διοσκορίδειος* (*valeriana Dioscoridis*), συνών. *ἀγριοζαμποῦκος*, *καλαμοκάννα*.

2) *Κέντρανθος* ὁ *ἐρυθρός* (*centranthus ruber*). Συνών. *ἀνάλατος* B2. [**]

βαλεριανᾶτος ἐπίθ. Ἀθῆν.

Ἐκ τοῦ οὗς. *βαλεριάνα* καὶ τῆς καταλ. -ᾶτος.

Ὁ ἐκ τῆς νάρδου προερχόμενος : *Κινίνο βαλεριανᾶτο* (ἡ ναρδικὴ κινίνη ἡ ἄλλως λεγομένη *κινίνο βαλεριάνας*).

βαλὲς ὁ, πολλαχ.

Ἐκ τοῦ Γαλλ. *valet*.

Ἐκ τῶν παιγνιοχάρτων τὸ παριστῶν νέον ἄνδρα. Συνών. *φάντης*.

βαλῆς ὁ, πολλαχ.

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *vai*.

Τοῦρκος διοικητής.

βάλια τά, Νάξ. (Ἀπύρανθ.) *βάλη* Κρήτ.

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *vaglia*. Ἰδ. GMeyer Neugr. Stud. 4, 15.

1) *Πράξεις γενναῖαι, κατορθώματα* Κρήτ. : Ἄσμ.

Ἀφρουγαστήτε νὰ σᾶς πῶ τοῦ γεμιστοῦ τὰ βάλη.

2) *Περιπέτειαι, παθήματα* Κρήτ. : Ἄσμ.

Ἐξέχασαν τὰ βάλη των κι οὐλα τὰ πρωτινά των.

3) *Στενοχωραὶ* Νάξ. (Ἀπύρανθ.) : *Μοῦ λείει τὰ βάλια τῆς ἡ κακομοῖρα.*

βαλίτσα ἡ, κοιν. *βαλίτσα* πολλαχ. *βαῖτσα* Κέρκ.

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *valigia*.

Μάρσιπος, δερμάτινος ἢ πάννινος, σάκκος ὁδοιπορικός.

βάλλα ἡ, Ἰων. (Κρήν.) Κύπρ. Μεγίστ. Ρόδ. Χίος *βάλλη* Ἰων. (Κρήν.) *ἀβάλλη* Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *valle*. Ἰδ. GMeyer Neugr. Stud. 4, 15.

1) *Κοιλὰς* Ρόδ. 2) *Μικρὸς κόλπος, ὁρμίσκος* Ἰων. (Κρήν.) Κεφαλλ. Κύπρ. Μεγίστ. Ρόδ. Χίος : *Παροιμ. φρ. Κάθε βάλλη μὲ τὸν ἀέρα της* (ἕκαστος ἔχει τὰς ἰδιοτροπίας του) Κρήν.

Βαλλαχᾶδες οἱ, Μακεδ. *Βαλλαᾶδες* Μακεδ. *Βαλλᾶδες* Μακεδ.

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *vallahas*.

Οὕτως ἐκαλοῦντο ἄλλοτε οἱ ἐλληνόφωνοι Μουσουλμάνοι τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας, Ἕλληνες ἐξισλαμισθέντες, διότι συχνὰ ἔλεγον τὸν Τουρκικὸν ὄρκον *vallahas*! = μὰ τὸν Θεόν! Συνών. *Μεσημέρηδες*.

***βαλλίσκω**, μέσ. *βαλλισκοῦμαι* Πόντ. (Κερασ. κ.ά.) Ἐκ τοῦ ρ. *βάλλω* καὶ τῆς καταλ. -ίσκω.

Μέσ. *βάλλομαι*, τοποθετοῦμαι.

βαλλίτσα ἡ, Μεγίστ.

Ὑποκορ. τοῦ οὗς. *βάλλα* διὰ τῆς καταλ. -ίτσα.

Πολὺ μικρὸς καὶ ἀβαθὴς ὁρμίσκος.

βάλλω Πόντ. (Ἄμισ. Κερασ. Κοτύωρ. Οἶν. Ὀφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) Προπ. (Κύζ.) Σέριφ. Τήλ. Χίος (Βολισσ. Καρδάμ. Ὀλυμπ. Πυργ.) κ.ά. *βάλ-λω* Κύπρ. Μεγίστ. Ρόδ. Σύμ. κ.ά. *βάλλου* Θράκ. (Αἰν. κ.ά.) *βάλ-λου* Λυκ. (Λιβύσσ.) Καλαβρ. (Καρδ.) κ.ά. *βάλ-λω* Ρόδ. *βάλ-λω* Ἀστυπ. *βάλλω* Ἀπουλ. (Καλημ.) Καλαβρ. (Μπόβ.) *άλ-λω* Κάλυμν. Κάρπ. Κάσ. Ρόδ. *βάλνω* Πελοπν. (Μάν.) κ.ά. *βάλνου* Θράκ. (Αἰν.) *βάλνω* Θράκ. *βέλλον* Εὐβ. (Αὐλωνάρ. Κονίστρ. Κύμ. Ὀξύλιθ.) *βέλλω* Αἰγιν. *β-βελ-λῶ* Ἀπουλ. (Καλημ.) Μέσ. *βάλνομαι* Μῆλ. κ.ά. Ἀόρ. *ἐβαλα* κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Οἶν. Τραπ.) *ἤβαλα* πολλαχ. *ἤβελα* Κάρπ. Κῶς Ρόδ. Προστ. *βάλει* κοιν. *βάλον* καὶ *βάλειν* Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) Προστ. β' πληθ. πρὸς. *βάλτε* κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Οἶν. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) *βάλτε* Ζάκ. Νάξ. (Βόθρ.) κ.ά. *βάλτατι* Μακεδ. (Βλάστ.) *βαλῆτε* Σύμ. κ.ά. Ἀόρ. παθ. *ἐβάλθα* Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) *ἐβάλθηκα* πολλαχ. *βάλθηκα* κοιν. *ἐβάρθηκα* πολλαχ. *βάρθηκα* πολλαχ. *ἐβάρθηκα* Κέρκ. Κεφαλλ. *ἐβάρθηκα* Καλαβρ. (Μπόβ.) Μετοχ. *βαλμένος* κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) *βαλμένο* Ἀπουλ. *βαλμένος* Εὐβ. (Αὐλωνάρ.) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Παξ. Πελοπν. (Κορινθ. Μάν. Τρίκκ.) κ.ά. *βαλομένος* Εὐβ. (Αὐλωνάρ.) *βαρμένος* Ζάκ. Θήρ. Κρήτ. Κύθν. Μεγίστ. Μῆλ. Νάξ. (Ἀπύρανθ. Χαλκ.) κ.ά. *βαρμένους* Μακεδ. κ.ά. *βαρμένο* Ἀπουλ. *βαλλόμενος* Ρόδ.

Τὸ ἀρχ. *βάλλω*. Τὸ *βάλνω* ὅπως καὶ τὸ *σφάλλω*, -σφάλλω, φέρω-φέρνω κττ. περὶ ὧν ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἀθηνᾶ 22 (1910) 233. Ἡ προστ. *βάλει* ἐν συνεκφορᾷ μετὰ τοῦ ἀντικ. συνήθως ἀποβάλλει τὸ *ε*, οἷον *βάλ'εο*, *βάλ'τα*. Οὕτω καὶ τὸ *βάρει-βάρ'* Ἰων. (Κρήν.) Μεγίστ. κ.ά. Ἡ χρῆσις αὕτη καὶ μεσν. Πβ. Μαχαιρ. 1, 412 (ἐκδ. RDawkins) «*βάρ'* την εἰς τὸν νοῦν σου». Ἐν τῇ μετοχ. *βαλμένος* ἐγένεν ἀνάπτυξις συνοδίτου φθόγγου, περὶ οὗ ἰδ. ΓΧατζιδ. MNE 1, 4 καὶ ἐν Ἀθηνᾶ 24 (1912) 61. Ἐν Πόντῳ ὡς ἀόρ. ἐνεργ. εὐχρηστεῖ τὸ *ἐσέγκα* (Κερασ. Κοτύωρ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) καὶ *ἐσῆγκα* (Νικόπ.)

Α) Ἐνεργ. 1) Ρίπτω κατὰ γῆς, καταβάλλω, συνήθως ἐν τῇ πάλῃ Θράκ. (Αἰν.) Λυκ. (Λιβύσσ.) Μακεδ. (Σισάν.) Προπ. (Κύζ.) κ.ά. : *Παλέπανι κι τὸν ἔβαλι* Αἰν. Σισάν. || Ἄσμ.

Ἐβγα νὰ παλένουμε σὲ μαρμαρέν' ἀλώνι,

βάλλει τοσπάνης μιὰ φουλά κι οὐ Χάρους βάλλει πέντι

Αἰν. Καὶ μέσ. *βάλ-λουμω*, ἡττώμαι Λυκ. (Λιβύσσ.) 2) Ρίπτω, βάλλω, μόνον ἐν τῇ προστ. *βαλέτω* εἰς τὴν φρ. ὁ ἀναμάρτητος πρῶτος τὸν λίθον *βαλέτω* ληφθεῖσαν ἐκ τῆς γλώσσης τοῦ εὐαγγελίου (Κ.Δ. Ἰωάνν. 8, 7 «ὁ ἀναμάρτητος ὑμῶν πρῶτος βαλέτω λίθον ἐπ' αὐτήν») λόγ. κοιν. β) Ρίπτων τι κτυπῶ, ἐγγίζω τινά, ἡ ἀπλῶς ἐγγίζω, συλλαμβάνω, κτυπῶ καὶ δὴ νικῶ, συνήθως ἐν παιδιαῖς πολλαχ. : *Ἐβαλά σε!* (σὲ ἐπέτυχα μὲ τὴν σφαῖραν) Κύπρ. Σ' *ἔβαλα!*

